

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

22. Conversio Domini de Steinfurt. Ejus motiva. Et propago.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1651.

Et Episcopali
munere
ipsum
fungitur.

inter amplexus ab invicem discessere. Et sanè *Christophorus Bernardus* esse Episcopus, quàm dici maluit, gnarus Principatum in Episcopatu, non Episcopatum in Principatu fundari. Exindè igitur munere suo reipsâ functurus, aras ac templa, quæ belli tempore aut diruta erant, aut profanata, restituere, statisque cæremoniis expiare cœpit. Sacros ipse Clericis Ordines conferre; eorum, qui servitiis Ecclesiæ mancipabantur, examini præesse; Curiones virtute ac doctrinâ probatos Parœciis præficere; missitare per Provinciam è Societate JESU Sacerdotes, qui Sacramentorum dispensatione pietatem instillarent, rudemq; populum divinis imbuerent præceptis, & imperitam clementis fidei juventutem. Ipsemet Diœcesin lustrare; inspicere mores singulorum; excitare Archidiaconos; exigere rationes animarum; corrigere errantes; urgere segnes; laudare sedulos, sui quemque officij commone; coactâ Diœcesanâ synodo eas præscribere & innovare leges, quæ servirent Religioni, ac pietati non minùs restaurandæ, quam stabiliendæ.

Dum magnam ita sacrorum curam Præsul habet, nonnulli tam præclari exempli incitamento ad gremium Romanæ Ecclesiæ paulatim revertebantur. Quos inter Nobilissimus *Joannes de Reck Dynasta in*

D

Stein-

22.
Domi-
nus in

1651.

Steinfurt ad fidem Catholicam convertitur.

Conversionis motiva.

Steinfurt facile præminebat. Vir erat qui ab aviti generis splendore, rarâ modestiâ, singulari in Patriam pietate, & insigni cum primis eruditione ac prudentiâ oppidò commendabatur; sed à pueritâ dogmatis Reformatorum innutritus, jamq; supra annum ætatis quadragesimum obfirmatus, quamcunq; malebat sortem, quam desertâ Religione suâ amplecti Catholicam. Ut autem volentis non est, neque currentis, sed miserentis DEI, ita divino cum primis munere fidei gratiâ tandem merito illustrari. Curiosâ, multâque librorum controversias tractantium lectione rapiabatur. Alios subinde atq; alios, procurantem *Christophoro Bernardo*, submittebat discretâ amicorum humanitas. Ex his assertionem colligit omnium partium consensu firmatam; *unicam nimirum, uti fides ita & Ecclesiam esse, extrâq; eam nullius minus, quam arcam Noëmi desperatam omnem mortalium salutem.* Enimvero ipse de suâ anxius, in unam istam felicis æternitatis viam, indefessâ sollicitudine inquirat. Evolvit adversantium Religionum libros; discrepantiam notat; argumentis argumentis opponit; oppositiones ordine digestas, studiosè rimatur; nec scribentium allegatione contentus, ipsa scrutatur Patrum autographa, qui primis quinque seculis vixere; atq; ubi deprehendit illo-

rum

rum doctrinam, quam nullâ Protestantes ipsi perversitatis labe aspersam docent, in controversis fide dogmatis, hodieq; cum Romanâ Ecclesiâ conspirare; ita secum ratiocinatur. Si Patres isti, quos ipsa Reformationum schola elogio sanctitatis inclytos, è libris, è suggestibus declamat, non aliud crediderunt, quam quod hodiedum Ecclesia Romano-Catholica; quânam igitur ratione ipsa hodierna ejus instituta impietatis aut idololatriæ argui mereantur? sanè si Doctores isti eâ imbuti fide, salutem assecuti sint, cur eandem sectatus hodie Romano-Christianus non consequatur? Indè admirabilem contuetur Romanæ Ecclesiæ sub uao in terris capite, suavi membrorum omnium harmoniâ compaginatæ unitatem; quam toto licet diffusam Orbe ne minimus quidem in re fidei discordiæ nævus macularet. Ad ipsos demùm Penates conversus, dum Patrum recolit memoriam, Abavos, Atavosque, & omnem ante Lutherum progeniem in eadem Religione immotos vixisse semper, tot piæ donationes ac fundationes, monumenta domestica convincunt. Tum ex iisdem chartis eruit prima temporibus Caroli Magni traducta in has Saxonix partes Christianitatis initia, & cum Monasteriensium Episcoporum, ab ipso Proto-Mytâ Divo Ludgero, ad hodiernum usque *Christophorum*

1651.

§2 CHRISTOPH. BERNARDUS.

Bernardum inconcussa successione, eadem continuari sacra, & eadem hodierna, quæ ab incunabilis, fidei instituta; ut si vix unquam vera Christiana Religio in hisce terris plantata sit, hanc ipsam esse oporteat, quam iisdem in templis, Collegiis, scholis, pari tot seculorum constantiâ videat hodie doceri, coli, conservari. His, aliisque pluribus rationum momentis, quæ vel Herculem prosternerent, trahi se testatur ad eam accedere fidelium congregationem, quæ jam inde ab ætate Christi, serie nunquam interruptâ, ad Nos usque perseveravit; quæ in fide una, in moribus honesta, in præceptis sancta, in explanando DEI verbo nec falli possit, nec errare; quæ tot illustrata miraculis, majores nostros paganismi tenebris involutos ad lucem perduxerit Christianæ veritatis; cujus zelosa pietas tot struxerit, fundavitque Collegia, Monasteria, & sacras ædes; in quâ demum post legitimam Ministrorum vocationem extent vera salutis media, & certa participatio meritorum Salvatoris. Eâ igitur obfirmatus mente, hoc ipso anno pridie Kalendas Decembris, ejuratis antea vitæ dogmatis, ritu solenni Romanam fidem profitetur. Præeuntis exemplum tota mox sequitur *Galeniorum* in *Ermelinghoff* Nobilissima domus, uti proximo sanguine affinis, ita & nunc

Ejusdem
propago.

nunc verâ Religione. Cæterum *Reckio-*
rum gens (ut meritis ejusdem hoc addita-
 mentum tribuamus;) vetustissimæ inter
 Saxones originis, in plures hodiè divisa,
 sparsaque ramos, per Archi-Episcopatum
 Coloniensem, Ducatum Cliviæ, Comi-
 tatum Marcæ, Saxonix, ac Livoniæ Pro-
 vincias latè se distudit. Ab arcibus, quas
 habitant, distinctè quidem singuli cogno-
 minantur; signum tamen omnibus com-
 mune, trabs nimirum, seu cuneus in par-
 ma cœruleâ ternario laterculorum numero
 miniatus. Quasi Majores ex Triariis, aut
 Legione tertiâ veniant, vel qui Trium-
 viratu sapiùs adito gloriantur. Quod ipsum
 quoq; Reckij nominis etymon haud ob-
 scurè confirmat. Veteres namque Ger-
 mani Heroem usitato vocabulo *Sin Reck*
 dixêre. Sed inter eos hac tempestate cum-
 primis eminent *Reckij*, qui Castra & Dy-
 nastias *Steinfurtum* & *Heesenam* in Prin-
 cipatu Monasteriensi possident. In horum
 quippe stirpem, illustris *Volmunsteinio-*
rum prosapia desinens, cum amplâ hære-
 ditate illata est, & arma gentilitia primor-
 diali Reckiorum clypeo transversim inserta
 accessêre. Ex *Volmunsteiniis* autem non
 paucos emerisise Metropolitanæ & Gereon-
 næ Ubiorum, aliarumque Ecclesiarum
 Prælatos ac Canonicos illustres, & quod
 caput est, claros opinione sanctitatis, in

1651.

54 CHRISTOPH. BERNARDUS.

suo commonstrat Sacratio, Gelenius Historiographus Colonienſis. Et sanè *Joannes* Noster stirpis hujus inſigne germen, virtutibus etiam ſuis avitum Itemma non parùm illustravit, nomenque *Reckiorum* magis inclaruit, quando is ſcripti non unius lucubratione poſt conversionem publicæ luci ſubmiſſâ, ſolidam cum Religionis incremento eruditionem orbi probavit. Nec interim tunc vel unquam poſtea prætermiſit conſtantis in Patriam pietatis argumenta continuare, Ejuſdemque bono in arduis ſæpè negotiis indefeſſam ſemper operam impendere. De quâ non minùs, quam Religione præclare meritus tandem ſub annum hujus ævi ſexageſimum ſextum fatiſ concedit, relictis ex thori ac virtutum conſorte *Barone Galenia* filiis tribus, ac quatuor filiabus. Harum prima Dynaſtæ in *Aſſen* unico *Chriſtophori Bernardi* germano fratri nupta eſt, numeroſa poſteà, ſed lectiſſimæ Sobolis læta Mater. Reliquæ, præter unam quæ cælebs obiit, Nobilioribus etiam familiis *de Aſcheberg*, *de Wrede*, *de Hanxſtein* tractim per conjugia innexæ. Ex prole maſculâ natu major *Joannes Theodorus* in bonis Paternis ac Dynaſtiâ *Steinfurdi*enſi ſucceſſit; ſed is anno nuper octuageſimo octavo immaturâ morte præreptus hæredem quoque filium reliquit *Joannem Matthiam* magnæ expectationis

Stationis Adolescentem, qui peregrinas hodie provincias peragrando gravioribus aliquando muniis se reddit aptiorem. Secundo genitus *Matthias Fridericus*, quâ complures annos Præpositus S. Mauritij, pari nunc laude Major Basilicæ Paulinæ Decanus audit. In hoc ipse candelabro quam virtutum omnium splendore semper eluxerit, communis vox ac fama testis est, & unicum id sufficit adiecisse, quod post obitum nuper Episcoporum *Ferdinandi ac Maximiliani Henrici* vacans Cathedra Monasteriensis suum alterâ vice suspexerit Candidatum. Tertius *Hermannus* Canonicum Monasteriensem & Paderbornensem agit, singularium gratiarum vir, quem uti *Maximilianus Henricus* ob egregias doctes ad Secretioris Concilij Senatam in Monasteriensi Principatu adlegit, ita & Successor *Fridericus Christianus* Satrapia Wernensi, & Collegium Cathedrale Dominio Ludinghusano præfecere. Plura loqui cum vetet superstium verecundia, prosequi nunc historiam prælubebit.

Per ætatem anni hujus quinquagesimi 23. primi improvisum apud vicinos bellum *Bellum* nascebatur. Causam præbebat famosa Ju-
inter
liacensis successio, tot annos continuus *Brandē-*
dissensionum fomes. Dum *Fridericus burgicū*
Guilielmus Brandenburgicus Elector post *Electo-*
occupatam Angermundam arcem, lacinias rem &